

ZAPISNIK

sa pete sjednice Anketnog odbora za prikupljanje informacija i činjenica o postupanju nadležnih državnih organa u zaštiti imovine i javnog interesa prilikom prodaje imovine Duvanskog kombinata Podgorica AD u stečaju Skupštine Crne Gore, održane 8. oktobra 2015. godine

Sjednica je počela u 10:05 časova.

Predsjedavao je Aleksandar Damjanović, predsjednik Odbora.

Sjednici su prisustvovali poslanici: Branko Čavor, Milorad Vuletić, Predrag Sekulić, Velizar Kaluđerović, Danko Šarančić, Goran Tuponja i Almer Kalač.

Odsustvo sa sjednice najavio je poslanik Izet Bralić.

Sjednici nijesu prisustvovali poslanici: Koča Pavlović, Vladislav Bojović i Nik Gjeloshaj.

Sjednici su, u skladu sa Poslovníkom Skupštine Crne Gore, prisustvovali: Vasilija Obradović, predstavnik NVO „Institut alternativa“, Snežana Vidaković i Saša Popović, članovi Novog sindikata Duvanskog kombinata AD Podgorica u stečaju.

Rad sjednice pratili su predstavnici medija.

Predsjednik Odbora konstatovao je da postoji kvorum za rad i punovažno odlučivanje.

Za sjednicu je utvrđen sljedeći

DNEVNI RED:

1. Uzimanje izjava, u skladu sa Zakonom o parlamentarnoj istrazi, od sljedećih lica:
 - Nebojše Stankovića, predsjednika sindikalne organizacije Duvanski kombinat AD Podgorica u trenutku uvođenja stečaja u Duvanskom kombinatu AD Podgorica i
 - Dejana Bojovića, predsjednika sindikalne organizacije „Duvankomerc“ DOO Podgorica u trenutku uvođenja stečaja u Duvanskom kombinatu AD Podgorica.

* * *

Predsjednik Odbora, Aleksandar Damjanović, podsjetio je da je shodno planu, na sjednici predviđeno uzimanje izjava od predsjednika sindikalnih organizacija u DKP-u i Duvankomercu u trenutku uvođenja stečaja u DKP-u, Nebojše Stankovića i Dejana Bojovića, te da se g-din Bojović nije odazvao pozivu za sjednicu Anketnog odbora. Takođe, podsjetio je da, navedena lica, shodno Zakonu o parlamentarnoj istrazi nijesu u obavezi da se odazovu pozivu Anketnog odbora. Dodao je i da je na klupama podijeljen dopis Novog sindikata DKP-a (broj 00-63-17/15-18/3), kao i da je predsjednik Odbora direktora DKP-a u stečaju, Ilija Kračković, shodno najavi sa 4. sjednice Anketnog odbora dostavio tri memoranduma - zapisnika (00-63-17/15-12/2) koji će biti prosljeđeni preko Pisarnice.

Poslanik Branko Čavor, podsjetio je da su 2009. i 2010. godina bile zaista teške u DKP-u i da se, analizirajući dostavljenu dokumentaciju i kroz praćenje situacije u DKP-u, kao zajednički imenitelj javljaju tri stvari: opstanak DKP-a, kriza u duvanskoj industriji u Crnoj Gori i zemljama okruženja i težnja da se dođe do optimalnog broja radnika koji bi mogao da nastavi proizvodnju i obezbjeđivanje odgovarajućeg socijalnog programa, kao i nalaženje odgovarajućeg investitora i ulazak u privatizaciju. Imajući u vidu navedeno ocijenio je da je to dovelo do stečaja i prodaje imovine DKP-a, te da je prodaja imovine tema kojom se bavi

Anketni odbor. Postavio je pitanje da li je navedena percepcija zbivanja tačna i koliko su sindikat i radnici bili obaviješteni o aktivnostima i mjerama koje su preduzimate u DKP-u i koliko su učestvovali u tim zbivanjima.

Predsjednik sindikalne organizacije Duvanski kombinat AD Podgorica u trenutku uvođenja stečaja u DKP-u, Nebojša Stanković, informisao je Anketni odbor da je na mjesto predsjednika sindikalne organizacije u DKP-a od sredine 2008. godine i da, negdje, u tom periodu počinju problemi u DKP-u, kroz kašnjenje plata i smanjenu produkciju, te da su navedene stvari obilježile 2008. i 2009. godinu u DKP-u. Navedena dešavanja kulminirala su 2010. godine kada se dugovalo devet plata, četiri regresa i 24 naknade za prevoz. Takođe, ukazao je da je tokom 2009. godine organizovano nekoliko štrajkova upozorenja u krugu Kombinata, koji nijesu dali rezultate, te da su krajem 2009. godine organizovani ulični protesti koji su trajali oko dva mjeseca i ukazao da prvih mjesec dana niko nije obraćao pažnju na zahtjeve radnika, što je na kraju kulminiralo štrajkom glađu, nakon čega su preuzete određene aktivnosti koje su dale rezultate. Naveo je i da je od početka štrajka ukazivano i da je stav sindikata bio, da se proizvodnja ne obustavlja, te da se drugi zahtjev sindikata odnosio na to da se napravi korektan socijalni program i broj radnika dovede na optimalan nivo, kao i da se isplate gore navedena potraživanja radnika. U daljem izlaganju iskazao je mišljenje da je do početka štrajka glađu koji je trajao šest dana, prema zahtjevima radnika, iskazivan pasivan odnos. Naglasio je i posvećen odnos ministra Milutina Simovića prema dešavanjima u DKP-u. Takođe, ukazao je da je od uvođenja stečaja postojala koordinacija sa stečajnim upravnikom, da su obezbijedene isplate zarada radnicima i nastavljena proizvodnja, kao i da je Ministarstvo finansija izašlo u susret kroz davanje pomoći kod akciznih markica, kao i da je, po njegovom mišljenju, kooperativnost izostala u momentu kada je trebalo izgraditi fabriku, što do danas nije urađeno i što može dovesti do likvidacije.

Poslanik Danko Šarančić, podsjetio je na zaključke Vlade Crne Gore od 9. aprila 2015. godine kojim se Vlada obavezuje da iz budžeta za 174 radnika DKP-a obezbijedi sredstva za povezivanje radnog staža, odnosno realizaciju obaveza iz socijalnog programa, čime je Ministarstvo finansija zaduženo da Fondu penzijskog i invalidskog osiguranja uplati sredstva od 1,2 miliona eura. S obzirom na zaključak, postavio je pitanje da li su navedene obaveze realizovane i na koji način su zaštićena prava radnika u ovom trenutku. Takođe, ukazao je da obaveze do kraja 2014. godine nijesu bile realizovane.

Predsjednik sindikalne organizacije Duvanski kombinat AD Podgorica u trenutku uvođenja stečaja u DKP-u, Nebojša Stanković, odgovorio je da je u početku 240 radnika uzelo otpremnine, a poslije toga u nekoliko navrata data je mogućnost za dobijanje otpremnine i da je tada to uzelo oko 10 radnika, od kojih je pet i dalje u DKP-u, do okončanja procedure u vezi sa otpremninama. U vezi sa pomenutih 174 radnika, ukazao je da potpisani protokol od 12. februara 2012. godine obavezuje Vladu da svim radnicima koji ostanu u DKP-u, u slučaju likvidacionog stečaja ili tehnološkog viška, namiri 12 hiljada eura. Iskazao je stav da sve ljude koji su radili u DKP-u do 2010. godine sljeduje socijalni program.

Poslanik Milorad Vuletić, na osnovu dokumentacije koja je dostavljena Anketnom odboru, ukazao je da su krajem 2009. godine zbog teške situacije u DKP-u, zaposleni stupili u štrajk što je kulminiralo radikalnijim oblikom, a to je štrajk glađu. Podsjetio je i na zaključke Odbora direktor DKP-a od 20. januara 2010. godine i „zaključke“ sa satanka održanih u kabinetu potpredsjednika Vlade za ekonomsku politiku i finansijski sistem od 12. i 19. februara 2010. godine, te da se na osnovu navedenog nedvosmisleno može zaključiti da su uloženi napori na iznalaženju najoptimalnijeg rješenja za izlazak iz teške situacije, kao i da je zaključeno da država iz svojih sredstava obezbijedi na ime socijalnog programa iznos 1926 eura po radniku, a da menadžment DKP-a sa sindikatom i predstavnicima državnih fondova napravi odgovarajući socijalni program kako bi se broj radnika sveo na određeni nivo koji bi garantovao dalju proizvodnju u DKP-u. Takođe, naveo je i da je dogovoreno da se za obezbjeđenje tehnoloških viškova obezbijedi isplata otpremnine u prosjeku od 12 hiljada eura, najkasnije do 30. juna 2010. godine. Iskazao je interesovanje za predstečajni postupak, odnosno da li je navedeno realizovano po utvrđenoj dinamici i čiji je doprinos najveći u obezbjeđivanju sredstava za servisiranje svih obaveza radnika DKP-a. Ukoliko navedeno nije realizovano, interesovalo ga je zbog čega nije realizovano i da li posjeduje informacije kada će biti realizovano i ko garantuje za navedeno.

Predsjednik sindikalne organizacije Duvanski kombinat AD Podgorica u trenutku uvođenja stečaja u DKP-u, Nebojša Stanković, odgovorio je da sve što je dogovoreno, a odnosi se na isplatu zarada, pokretanje proizvodnje i izradu socijalnog programa je ostvareno u dogovoru sa potpisnicima zapisnika – protokola, kao i da je tada garantovano da će 30. juna biti isplaćene sve zarade, otpremnine i td. Iskazao je stav da DKP ne može opstati kroz ovakav način poslovanja i obavljanja doradnih poslova, već je potrebno naći strateškog partnera, te da se u poslednjih pet godina ulažu veliki naponi u traženju investitora.

Poslanik Aleksandar Damjanović, ukazao je da je g-din Stanković bio član radne grupe za pripremu podataka za izradu Plana reorganizacije, i s tim u vezi postavio pitanje, do kad je bio na funkciji predsjednika sindikata DKP-a i otkad je na funkciji menadžera za ljudke resurse u DKP-u, kao i da li je zadovoljen rješenjem koje se odnosilo na stečaj ili su možda bile povoljnije neke druge opcije.

Predsjednik sindikalne organizacije Duvanski kombinat AD Podgorica u trenutku uvođenja stečaja u DKP-u, Nebojša Stanković, odgovorio je da je na svim sastancima na kojima je prisustvovao u vezi rješavanja situacije u DKP-u, bilo riječi da će se oko 30 miliona eura duga „oprostiti“ i DKP oslobodi tog tereta. U vezi sa nastavkom proizvodnje iskazao je stav da je to zasluga radnika, te da su radnici bili protiv opcije zatvaranja fabrike, te da je DKP u jednom trenutku, kroz pomoć države u dijelu koji se odnosi na akcizne markice, došao do dobrih rezultata. Ukazao je i da je na nekim sastancima tržio da Vlada izađe u susret DKP-u i pokuša spustiti fiksnu akcizu 5 eura, gdje bi na 15 tona država gubila 75 hiljada eura, dok bi se u repro lancu dobilo mnogo više, ali da je dobio odgovor da se to ne može uraditi zbog propisa EU. U odnosu na izbor partnera, koji je došao krajem 2012. godine i obezbijedio do sada 36 plata radnicima DKP-a, i iskazao stav da je taj partner produžio nadu DKP-a da opstane do današnjih

dana i da je sa pozicije radnika, zadovoljan partnerom. Iskazao je i očekivanje da će se na predstojeći tender javiti zainteresovani investitor.

Poslanik Aleksandar Damjanović, komentarišući odgovor naveo je da je do uvođenja stečaja g-din Stanković bio predsjednik sindikalne organizacije DKP-a, te da je od uvođenja stečaja prešao na funkciju menadžera za ljudske resurse DKP-a. Interesovalo ga je da li g-din Stanković sa stanovišta sindikalnog funkcionera, kada je snosio konsekvence stečaja, kao i sa sadašnjim iskustvom, ocjenjuje da je stečaj dobra opcija imajući u vidu da je poznato kakve su posledice stečaja po radnike.

Predsjednik sindikalne organizacije Duvanski kombinat AD Podgorica u trenutku uvođenja stečaja u DKP-u, Nebojša Stanković, naveo je da nije ekonomski ekspert da ocijeni da li je u tom trenutku morao da se uvodi stečaj. Takođe, dodao je da je bilo evidentno da je DKP tada držvi dugovao 30 milona eura, kao i devet plata, četiri regresa i 24 naknade za prevoz radnicima.

Poslanik Aleksandar Damjanović, naveo je da je navedeno pitanje postavio zbog transparentnosti rada Anketnog odbora. U svom komentaru dodao je da je g-din Stanković bio jedan od prisutnih na 8. sjednici Odbora direktora, koji je imao sastanak 20. januara 2010. godine u prostorijama Fonda PIO, kada je jednoglasno donijeta odluka da se ide u stečaj, i dodao da u vezi sa navedenim nema nijgovog izdvojenog mišljenja. Ukazao je da je nakon uvođenja stečaja definisan menadžment koji je vodio posao, a čiji je član g-din Stanković. Naveo je da posjeduje kopije ugovora sa jednom od firmi sa kojima DKP, odnosno menadžment saraduje i da pretpostavlja da je g-din Stanković, kao dio menadžmenta, bio upoznat sa kreiranjem ugovora. Takođe, dodao je da je kao dio tima koji je pripremio Plan reorganizacije dao podatke o projekciji fizičkog obima prodaje cigareta i usluga za period od četiri godine gdje se dolazi do cifre od 3000 tona koja treba da obezbijedi najmanje 1,8 miliona profita, kako bi se izvršile socijalne obaveze koje su ostale iz poslovanja. Dodao je da je u saznanju da je proizvedeno mnogo više, ali da, ne samo da nije profit ostvaren, već nijesu ni realizovane sve obaveze prema radnicima i socijalni program, te da DKP stvara gubitke. Dodao je da osnovni ugovor nije iz 2012. godine, već od 19. novembra 2010. godine - Ugovor o poslovnoj saradnji sa Liberty FZE, te da je produžavan više puta, prvi put Aneksom redefinisano 4. septembra 2012. godine, novi sačinjen 23. novembra 2012. godine, citirao je preambulu u kojoj stoji „uvažavajući dosadašnju obostrano uspješnu saradnju ugovorne strane su usaglasile sve međusobne obaveze i odlučile da potpišu novi ugovor“. Naveo je da je vidna situacija „uspješne saradnje“ i rezultati u DKP-u. Nakon toga potpisan je treći Ugovor 30. oktobra 2013. godine kada je opet navođena konstatacija „uvažavajući dosadašnju obostrano uspješnu saradnju ugovorne strane su usaglasile sve međusobne obaveze i odlučile da potpišu novi ugovor“ i ukazao da Ugovor važi do decembra 2015. godine. Postavio je pitanje da g-din Stanković, sa pozicije onoga što je projektovano u dinamici plana rada i Planu reorganizacije, navedenog „uspješnog“ ugovora, učesća u menadžmentu, da ocjenu koliko je zadovoljan bilansima nakon ugovora, odnosno pred njegovo isticanje, i da da ocjenu navedenog.

Predsjednik sindikalne organizacije Duvanski kombinat AD Podgorica u trenutku uvođenja stečaja u DKP-u, Nebojša Stanković, naveo je, da nije ekonomista, te da je u pregovorima prisustvovao kao član menadžmenta, međutim da su drugi ljudi koji su relevantni donosili ugovore, što ne isključuje i njegovu odgovornost u određenom dijelu. Naveo je da kada se pravio Plan reorganizacije nije se mislilo na dodatne poslove i da je tada smatrano da se može

iz domaće proizvodnje i realizacije proizvoda raditi. Dodao je da je država imala sluha, kao što je Hrvatska u Rovinju zaštitila fabriku prije nego su ušli u EU, da bi danas situacija bila drugačija. Ukazao je da je akcizno opterećenje po kilogramu cigareta za domaći proizvod preko 76%, odnosno, da ostaje da se od 24%, plate sirovine i ostale potrebne dadžbine, i da je to nemoguće, iako se tražila ta solucija. Takođe, ukazao je da se došlo do optimalnog broja radnika da je krajem 2012. godine potpisan ugovor sa partnerom i da je tada bio izbor biti ili ne biti, odnosno, da radnici pođu kući ili da se ugovor potpiše i da se radi dok ne dođe strateški partner i dodao da se Plan reorganizacije ne može praviti na doradnom poslu, već da se doradni posao radi da bi se „preživjelo“.

Poslanik Goran Tuponja, podsjetio je da je osnovni zadatak Anketnog odbora prikupljanje informacija i činjenica o postupanju nadležnih državnih organa u zaštiti imovine i javnog interesa prilikom prodaje DKP-a. Pitanje upućeno pozvanom licu odnosilo se na to da li su, shodno informacijama, činjenicama i dokumentima koje posjeduje, kao i vođenim razgovorima u procesu privatizacije DKP-a, nadležni državni organi prilikom prodaje zaštilili imovinu i javni interes.

Predsjednik sindikalne organizacije Duvanski kombinat AD Podgorica u trenutku uvođenja stečaja u DKP-u, Nebojša Stanković, u svom odgovoru osvrnuo se na period od 2008. godine, kada je ukazivao da DKP vrijedi 50 i više miliona eura, imajući u vidu da se tada kvadratni metar zemljišta preko puta DKP-a, nezvanično cijenio 1.100, odnosno 1.200 eura. Međutim, u trenutku kada je to trebalo da se valorizuje, desila se ekonomska kriza, kao i urušio dogovor komopanije Futura plus sa Duvankomercom. Naveo je da je upravo angažman sindikata i radnika DKP-a doveo do toga da se donesu određene odluke, odnosno da se sa državom sklopi dogovor da se obezbijedi novac za: otpremnine, plate i socijalni program i zaključio da je to jedino bilo moguće realizovati prodajom zemljišta. Dodao je da je stečajni upravnik dao na prodaju zemljište i da je u tom trenutku ponuđena cifra, njega, kao socijalnog partnera, zadovoljila. Naveo je da je sa radnicima u tom trenutku bio na rubu egzistencije, te da bi pristao i na ponudu od šest miliona eura, kako bi dobio devet zaostalih zarada, četiri regresa i ostala sledovanja. Iznos od 13,2 miliona eura je zadovoljio navedene potrebe i nastavak proizvodnje. Takođe, dodao je da u državi postoje institucije koje će procijeniti da li je imovina zaštićena, kao i da će u tom dijelu stečajni upravnik dati odgovore.

Poslanik Goran Tuponja, komentarišući odgovor naveo je da je pitanje bilo jasno, i da misli da bi o istom g-din Stanković, kao predsjednik sindikalne organizacije u datom trenutku trebao da ima stav. U dopunskom pitanju interesovalo ga je da li g-din Stanković ima informacije, odnosno činjenice koje bi ukazale na neke nepravilnosti u procesu prodaje imovine DKP-a.

Predsjednik sindikalne organizacije Duvanski kombinat AD Podgorica u trenutku uvođenja stečaja u DKP-u, Nebojša Stanković, ponovio je da je u datom trenutku bio zadovoljan prodajom, imajući u vidu da je obezbijedila egzistenciju i nastavak proizvodnje DKP-a, te da nije tužilac i da ne može znati da li je bilo nepravilnosti. Iskazao je stav da je Anketni odbor formiran da utvrdi da li je bilo nepravilnosti, i ako ih je bilo ko je odgovoran za njih.

Poslanik Goran Tuponja, postavio je drugo pitanje u vezi sa procjenom vrijednosti imovine, odnosno da li je g-din Stanković u saznanju da je mimo izvještaja o procjeni vrijednosti nepokretne imovine, koji datira iz juna 2010. godine, sa procjenom od 13,16 miliona eura, rađena još jedna procjena imovine par mjeseci prije navedene.

Predsjednik sindikalne organizacije Duvanski kombinat AD Podgorica u trenutku uvođenja stečaja u DKP-u, Nebojša Stanković, naveo je da je u novinama pročitao da je imovina bila procijenjena na 25 miliona eura. Takođe, u odnosu na dopunsko pitanje poslanika Tuponje, dodao je da je u saznanju da se na raspisanom tenderu prijavila jedna kompanija, koja je i kupila imovinu, te da će, ukoliko je bilo nepravilnosti to utvrditi Anketni odbor.

Poslanik Velizar Kaluđerović, pitao je g-dina Stankovića koliko je vremena od otvaranja stečaja bio predsjednik sindikata i kada je prešao da obavlja funkciju menadžera za ljudske resurse DKP-a. Takođe, interesovalo ga je kako g-din Stanković ocjenjuje činjenicu da je od trenutka kada je Privredni sud donio odluku o otvaranju stečajnog postupka, stečajni upravnik samo deset dana kasnije donio odluku o prodaji DKP-a i o tome obavijestio deset najvećih povjerilaca DKP-a, te da je odluku o prodaji cjelokupne imovine putem tendera odlučio da objavi samo u dnevnom listu „Pobjeda“, sa rokom za ponude od nepunih osam dana i početnom cijenom od 13,2 miliona eura. Takođe, interesovalo ga je da li je bio upoznat sa ključnim klauzulama kupoprodajnih ugovora koje su omogućile kupcu da sa 7,23 miliona eura izmiri sve svoje obaveze, a da se ostatak novca od 6 miliona „istopi“, kao i da prokomentariše činjenicu da nakon pet godina nema ni kamena temeljca nove fabrike. Takođe, ukazao je da je bio najavljen plan reorganizacije kojim nije bila predviđena mogućnost prodaje imovine, već samo mogućnost dislokacije i prodaje, eventualno, dijela imovine. Dodao je da se od 30. aprila 2015. godine, nakon što je kupac izmirio sve svoje obaveze i upisao na sebe imovinu DKP-a, stvaraju nove obaveze prema Zetagrđnji DOO.

Predsjednik sindikalne organizacije Duvanski kombinat AD Podgorica u trenutku uvođenja stečaja u DKP-u, Nebojša Stanković, naveo je da imajući u vidu da ne poznaje materiju dovoljno ne može odgovoriti na dio pitanja, kao i da će odgovore na ta pitanja dati stečajni upravnik i stečajni sudija. Što se tiče novca koji se „istopio“ naveo je da je to bila nečija nebriga i nepažnja, i da je trebalo drugačije postupati. Dodao je da su 2013. godine trebali da napuste DKP i predaju imovinu kupcu, međutim da je potpisan Aneks ugovora, po kojem su se kasnije odbijali „penali“.

Poslanik Velizar Kaluđerović, komentarišući odgovor naveo je da je stečajni upravnik 12. maja 2015. godine dao potvrdu koja predstavlja klauzulu intabulanti, na osnovu koje je Zetagrđnja DOO upisala cjelokupnu imovinu DKP-a na sebe, kako zemljište, tako i zgrade, te da je Kombinat ostao bez imovine i uslova za proizvodnju. Takođe, ukazao je na klauzulu Ugovora po kojoj se kupoprodajna cijena umanjuje za 700 hiljada eura za troškove rušenja objekata i bio mišljenja da će Zetagrđnja DOO kada bude gradila objekte umanjiti svoje obaveze prema državi i glavnom gradu za oko 3 miliona eura.

Takođe, poslanika Kaluđerovića interesovalo je da li je u trenutku otvaranja stečaja DKP imao oko 390 zaposlenih i koliko ih ima sada, zatim, ko je i na koji način utvrdio kalkulaciju prodajne cijene sa inostranim partnerima, koliko ona iznosi i da li pokriva direktne troškove proizvodnje. Naveo je da je u saznanju da se radi sa minimalnim brojem zaposlenih, te da se uglavnom radilo sa oko 175 zaposlenih, da je ostvarivan godišnji nivo fizičkog obima proizvodnje i do 1200 tona, te da je to respektabilno i za vrijeme kada je DKP imao i tri do četiri

puta više zaposlenih. Dodao je da je u dopisu Novog sindikata DKP-a navedeno da su radili i po 12 i više sati, subotama i nedjeljama, a da je u mjesečnim izvještajima stečajnog upravnika gotovo uvijek, odnosno u 90% slučajeva na deviznom računu veći odliv nego priliv.

Predsjednik sindikalne organizacije Duvanski kombinat AD Podgorica u trenutku uvođenja stečaja u DKP-u, Nebojša Stanković, u odnosu na postavljeno pitanje naveo je da je bilo 420 radnika, te da je prije pet godina 240 radnika otišlo u skladu sa socijalnim programom, da je bilo ostalo oko 194 radnika, i da je, međutim, kako je u međuvremenu stupio na snagu zakon koji je omogućio prijevremeni odlazak u penziju, 50 radnika ispunilo propisane uslove za prijevremenu penziju, tako da sada u DKP-u ima oko 120 radnika, s tim što ima i nekoliko radnika koji su angažovani po osnovu ugovoru. Takođe, dodao je i da optimalan broj radnika zavisi od obima posla. Naveo je da imaju stare mašine koje zahtijevaju više radnika nego što je standard i ukazao da je u DKP-u takva situacija i da se u cilju opstanka DKP-a radilo i subotom i nedjeljom kako bi se obezbijedila egzistencija porodicama. Naveo je da u DKP-u radnici zaista mnogo rade, međutim da su i plaćeni za svoj rad. U odnosu na pitanje vezano za cijene naveo je da je izvršni direktor odgovoran za taj dio i da je njemu trebalo uputiti navedeno pitanje.

Poslanik Velizar Kaluđerović, u svom komentaru naveo je da je na sjednici održanoj 7. oktobra 2015. godine uputio isto pitanje, vezano za kalkulaciju cijena, predsjedniku Odbora direktora i izvršnom direktoru DKP-a, međutim da je tada, kao i sada uskraćen za odgovor. Dodao je da je upoređujući količinu prodatih proizvoda sa finansijskim efektima, oko devet centi prodajna cijena po paklici cigareta što je po informacijama koje ima na nivou 1/3 od onog što je realna cijena. Takođe, dodao je da sada nastavak proizvodnje više ne zavisi ni od menadžmenta DKP-a, već od kupca imovine DKP-a i ocijenio upitnim uskraćivanje prava kupcu na korišćenje imovine.

Poslanik Almer Kalač, osvrnuo se na dopise (00-63-17/15-18/2 i 00-63-17/15-18/3) Novog sindikata DKP-a, interesovalo ga je da li su tačni navodi da je posao koji je sklopljen sa grčkim partnerom Liberty FZE 2012. godine, stvarao mjeseče gubitake od 70 hiljada eura, te ukoliko je to tačno kako je moguće da su zarade menadžmenta, u firmi koja je u stečaju, iznosile oko 1000 eura mjesečno.

Predsjednik sindikalne organizacije Duvanski kombinat AD Podgorica u trenutku uvođenja stečaja u DKP-u, Nebojša Stanković, u odnosu na postavljeno pitanje naveo je da svako radno mjesto ima odgovarajuću zaradu, te da je radnicima, sa prekovremenim radom, prosječna plata bila oko 660 eura, te da smatra da plata za menadžersku poziciju nije sporna. U odnosu na cijenu cigareta naveo je da je takva kakva jeste. Ukazao je da je dolazilo preko 20 partnera, međutim da realizacija posla nije bila moguća, bez uplate novca. Naveo je da u DKP-u mora da se odradi mjesečno oko 14 kontejnera da bi se bilo na pozitivnoj nuli, a da se radilo po 10 ili 11 kontejnera. Ukazao je da tokom jula nije rađeno, te da se i danas štrajkuje, i da ne zna kako će se obezbijediti plate. Istakao je da postoji određena cifra, koliko treba da se proizvede da bi se bilo na rentabilnoj nuli, a da se radilo osam, devet kontejnera. Na kraju je takođe, istakao da je njemu kao menadžeru za ljudske resurse bitno da se prima plata.

Poslanik Almer Kalač, naveo je da u odnosu na postavljeno pitanje nije dobio direktan odgovor, ali da indirektno jeste da se stvara neki dug. U odnosu na navod g-dina Stankovića da je bitno da se prima plata naveo je da se sredstva za plate odnekud moraju obezbijediti, odnosno da ih država obezbjeđuje od poreskih obveznika, te da bi trebalo uzeti od jednih da bi

se dalo drugima. Bio je mišljenja da to ne može da funkcioniše na navedeni način, te da građani Crne Gore ne treba da finansiraju firmu koja u kontinuitetu ima velikih problema u poslovanju.

Poslanik Predrag Sekulić, podsjetio je na djelokrug rada Anketnog odbora i naveo da je DKP u trenutku otvaranja stečaja bio dužan dva puta više nego što je bila procjena imovine i zemljišta, uključujući i mašine, te da nije bilo sporenja da li je trebalo otvoriti stečajni postupak ili ne. U odnosu na pitanje prodaje imovine, podsjetio je da je procjenitelj, koji je po zakonu ovlašten i ima licencu za te poslove procijenio imovinu DKP-a, zemljište i zgrade na nešto manje od 13,22 miliona eura. U odnosu na navedeno pitao je g-dina Stankovića da li je u trenutku prodaje zemljišta i objekata DKP-a bilo protivljenja od strane sindikata i od strane zaposlenih. Takođe, interesovalo ga je kako je utrošen novac uplaćen od strane Zetagrađnje DOO u iznosu od 7,22 miliona eura, da li je sindikat bio uključen u to i da li je novac raspoređen onako kako je sindikat to tražio.

Predsjednik sindikalne organizacije Duvanski kombinat AD Podgorica u trenutku uvođenja stečaja u DKP-u, Nebojša Stanković, naveo je da je stečajni upravnik raspisao tender, na koji se javila firma koja je kupila imovinu, i da je to radnike i njega kao predsjednika sindikata tada zadovoljilo, s obzirom da će moći da se servisiraju sve zaostale plate, svi dugovi, da se pokrene proizvodnja i da se isplati socijalni program. Zaključio je da sindikat nije reagovao po tom pitanju. U odnosu na novac od prve rate naveo je da je 5,4 miliona otišlo za plate, socijalni program i ostale dugove prema radnicima. Zatim naveo je da jedan dio je dat za radnike Duvankomerca, i dodao da je u jednom trenutku dio zemljišta DKP-a aneksom ugovora bio dat Duvankomercu, te kasnije isto aneksom ugovora vraćen DKP-u. Radnici Duvankomerca su štrajkovali glađu, tako da im je jedan dio tog novca dat, a jedan dio je utrošen za povezivanje radnog staža. Naveo je da smatra da stečajni upravnik ima kalkulaciju tačno koliko je kome dato novca, te da se tačno zna kako je utrošena prva rata.

Predsjednik Odbora, Aleksandar Damjanović, podsjetio je još jednom da g-din Nebojša Stanković, shodno članu 13 Zakona o parlamentarnoj istrazi, nije bio u obavezi da se odazove pozivu za prisustvo sjednici i davanje izjave pred Anketnim odborom i u tom smislu izrazio zahvalnost. Konstatovao je da se Dejan Bojović, predsjednik sindikalne organizacije „Duvankomerc“ DOO Podgorica u trenutku uvođenja stečaja u Duvanskom kombinatu AD Podgorica nije odazvao pozivu na sjednicu, iako je uredno obaviješten preko službe DKP-a.

Na kraju podsjetio je da je šesta sjednica Anketnog odbora, na kojoj će izjave dati stečajni upravnik i stečajne sudije, sazvana za 13. oktobar 2015. godine sa početkom u 10:00 časova, te da imajući u vidu činjenicu da je istog dana sjednica Skupštine Crne Gore.

* * *

Sjednica je završena u 11:30 časova.

Sastavni dio zapisnika čini audio zapis sa sjednice.

* * *

Broj: 00-63-17/15-

SEKRETARIJAT ODBORA
Demir Mujević, s.r.

PREDSJEDNIK ODBORA
mr Aleksandar Damjanović, s.r.